

ὑποδηματοπωλείον, τό. Δς ἐν Ἄκρ. 24 Δεκ. 96.

ὑποδηματοσκοπία, ἡ. (κατὰ τὴν σημασίαν τοῦ δακτυλοσκοπία, ἦν ἰδὲ ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ!) Ἄστρ. 12 Ἰουν. 95.

ὑποδηματοσμήκτης, ὁ.

ὑποδηματοσιλωτής, ὁ. Ἄκρ. 24 Αὐγ. 95 καὶ 4 Μαΐου 98.

ὑποδηματοφόρος, 2. Καιροὶ 10 Νο. 96, ἐν ἐπιφυλ.

ὑποδηματοχρίστης, ὁ. Ἄκρ. 17 Ἰαν. 94.

ὑποδηματώσον! (ἐγκλίσι. προστακτ.) Ῥαρτ. 84.

ὑποδήμιοι δημίῳ, οἱ ἐν τῷ τὴν Πελοπόννησον πορθοῦντι στρατῷ τοῦ Ἰμπραῆμ Εὐρωπαϊοὶ ἀξιωματικοί. Ἰ. Ῥ. Νερ.

ὑποδιακριτικός, 3. (ὄντολογία.) Σίδι, 36.

ὑποδιακριτότης, ἡ. Κ. Α. Λυκόρτ. 92.

ὑποδιακλαδώσεις, αἱ. Γ. Πανταζίδ. 80.

ὑποδιακονία, ἡ. Ἄκρ. 3 Αὐγ. 94, ἐν ἐπιφυλ.

ὑποδιακρίνεσθαι. Ἦρ. Μητσόπ. 88.

ὑποδιάκτορος, ὁ. Γρ. Χαντσ. 47.

ὑποδιάλεκτος, ἡ. Ἄδ. Κορ. 30.—Ἄ. Μ. Βλαστ. 40.

ὑποδιανέμω. Α. Ν. Στοῦπ. 84.

ὑποδιανομή, ἡ. Α. Ν. Στοῦπ. 84.

ὑποδιανυκτερεύω. Σπ. Τρικούπ. 60.

ὑποδιάξυλον, τό. Γρ. Χαντσ. 47.

ὑποδιάπηξ. Γρ. Χαντσ. 47.

ὑποδιαπύλοιοι δήμοι ἐν Ἑλλάδι. Τιμ. Φιλίμ. ἐν Ἔστ. ἐφ. 21 Δεκ. 94.

ὑποδιατείνομαι. Εὐγ. Βούλγ. 782.

ὑποδιατελέω -ῶ. (ἐν ὑπογραφαῖς πρὸ ὀνόματος.) Ἄ. Ῥ. Ῥαγκ. ἐν Αἰών. 87.

—Μελχισεδ. ἐν Ἄκρ. 16 Μαΐου 89.—Ἐπ. Κορομ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν Ἀρχαιολ. Ἐταιρ. 92.

ὑποδιαφανής, 2. Ε. Λάνδ. 40.—Π. Ψαρ.

ὑποδιδασκαλεία, τὰ Νομοσχέδ. ἐν Ἄκρ. 30 Νο. 89.—Ἐφ. Κυβ. Σεπτ. 94.

ὑποδιθύνησις, ἡ. Ἑλ. κώδ.—Ἄστρ. 5 Δεκ. 94.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.

ὑποδιευθυντής, ὁ. Ἑλ. κώδ.—Ἄγ. Βλ. λ. 71.—Ν. Κοντ. λ. 89.—Ἄστρ. 5 Δεκ. 94.

ὑποδιευθύντρια, ἡ. Α. Μελ. 63.—Χ. Ν. Φιλαδ. 65.—Ν. Κοντ. λ. 89.—Ἄκρ. 1 Ἰουλ. 96.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.

ὑποδικάζω. Λεξ. νομοτεχν. 40.

ὑποδικασίαι. ἡ. Ἰταλ. *processura per*

processo penale. Λεξ. νομοτεχν. 40.

ὑποδικηγόρος, ὁ. Ἑλ. κώδ.—Ἐρμ. Λούντζ. 56.

ὑποδικία. ἡ. Ἄκρ. 13 Ὀκτ. 86.—Ἐφ. 94.

ὑποδικοκατάδικοι, οἱ. (κατὰ τὸ κοινολαϊκὸν γίδοπρόβατα.) Ἄκρ. 21 Αὐγ. καὶ 2 Νο. 87.—Ἐφ. Κυβ. 22 Αὐγ. 96.—Ἄστρ. 4 Νο. 96.

ὑποδοίκησις, ἡ. Ἐφ. Κυβ.—Σκαρλ. λ. 56.—Ἄγ. Βλ. λ. 71.—Ν. Κοντ. λ. 89.—Ἄκρ. 16 Σεπτ. 95.—Πρωτὰ 6 Ἰουν. 97.

ὑποδοικητήριον, τό. Σκαρλ. λ. 56.—Ἄγ. Βλ. λ. 71.

ὑποδοισταγμός, ὁ. Εὐγ. Βούλγ. 782.

ὑποδόκιμος, 2.

= **ὑποδοιλοχονέφραλος**, 2. Γαλ. *sous-dolichocéphale*. Κλών Στέφ.

ὑποδοινοτόμη ἄκρα, τὰ. (φυτολογ.) Θ. Γ. Ὀρφ. 52.

ὑποδορίας, 2. (ἐγγυσις. παρακέντησις. ἕνεσις τῆς λύμφης τοῦ Βρόδου Σεκάρ κτλ.) Θ. Ἄφεντ. —Ἰω. Γ. Ἰωάν. 69.—Ἦρ. Μητσόπ. 81.—Δ. Καρέαλ.—Ν. Κοντ. λ. 89.—Ἄγ. Βλ. λ. 97.

ὑποδορίας. Θ. Ἄρετ. 88.

ὑποδουλεία, ἡ. Ἰωσ. Μοισ.—Δ. Γουζ. 07.

ὑποδουλωσις, ἡ. Σκαρλ. λ. 56.—Ἄγ. Βλ. λ. 71.

ὑποδουλωτής, ὁ. Ἄκρ. 15 Σεπτ. 88.—Παρθένιος ἐν Ἔστ. ἐφ. 23 Ἀπρ. 96.

ὑποδουλωτικός, 3. Ἄκρ. 10 Φεβρ. 94 καὶ 18 Ἀπρ. 95.—Ν. Καζάζ. 98.

ὑποδοχεῖται ὁ Χριστὸς εἰς δειπνον. Εὐγ. Βούλγ.

ὑποδοχικός, 3. (αἴθουσα.) Ἄν. Λασκαρ. 86.

ὑποδυναστής, ὁ. Κ. Ἀσώπ. 43.

ὑποεπιδήρησις, ὁ. Δ. Γ. Ῥάλ. ἐπὶ ἰθναρχοῦ τοῦ Θ. Π. Δελ. Ἄστρ. 23—4 Ἀπρ. 92.—Ἄκρ. 24 Ἀπρ. 92.

ὑποεἶδος, τό. « τοῦ ὑποεἶδους ἀνάπτου-ξίς. » Ἔστ.

« *ὑποεκλογεὺς* μέγας ὁ Ταλλεϊράνδ. » Κ. Κούμ. ἐν Ἰστορίᾳ τῶν ἀνθρωπίν. πράξ. τόμ. 16.

ὑποεπέντασις, ἡ. « ἀσθενεῖς ἐν ὑποεπέντασι. » Ἄκρ. 26 Μαρτ. 95.

ὑποεπαρχος, ὁ. Ἐγγραφ. Ἑλλην. κυβερνήσεως 22.

ὑποεπιστάσια, ἡ. Ἐφ. Κυβ.

ὑποεπιστάτης, ὁ. Ἐρμ. λόγ. 16.—Ἐφ. Κυβ.

ὑποεπιτροπεία, ἡ. Αἰών.

ὑποεπιτροπή, ἡ. Δ. Βικέλ. ἐν Ἔστ. εἰκονογρ. 7 Μαΐου 95.

ὑποεπίτροπος, ὁ. Α. Ν. Στοῦπ. 84.

